

gang omfattede den alle konsumtionspligtige Gjenstande, hvorimod den nu er indskrænket alene til Brændevin. Jeg troer virkelig derfor, at man ikke skal for Fremtiden paalægge denne nye Indskrænkning ogsaa i de mindre Omsætningsforhold. Derksom altsaa det ærede Thing bestemmer sig til, at dette Lovudkast skal gaae tilbage til det andet Thing, hvad der vil blive fornødent med Hensyn til det Formelle, der er blevet vedtaget om Tarifen og Datoen, troer jeg, at disse 2 Forslag af Udvalget have et saa stort Krav paa og Grund til at gjøres gjældende, at jeg intet Dødblik kan tvivle om, at de ogsaa i det andet Thing ville finde Understøttelse og Bifald. Spørgsmaalet med Hensyn til Bestemmelsen om, at Consumtionsgodtgjørelsen for Kjøbenhavn skal ophøre den 1ste Marts, er, som den ærede Ordfører har bemærket, slet ikke fremkommet i det andet Thing, og man seer der slet ingen Bemærkninger angaaende dette Punkt, og jeg kan derfor ikke betvivle, at, naar Sagen der bliver fremstillet, vil den finde den Understøttelse, som jeg troer, den i fuldeste Maal for tjener.

Trefchow: I Anledning af det af den ærede Ordfører bebudede Ændringsforslag, som af den ærede sidste Taler er understøttet, maa jeg tillade mig, forsaavidt den sidste ærede Taler har yttret, at man vistnok gjorde Kjøbstæderne Uret i at antage, at de havde benyttet sig af den nylig udkomne Anordning til at tilvende sig en Fordeel med Hensyn til Erstatning eller Godtgjørelse for konsumtionspligtige Varer, at bemærke, at det er en almindelig Opinion, at det er Tilfældet, og jeg kan med Hensyn til nogle Kjøbstæder erklære, at jeg bestemt veed, at det har været Tilfældet. Lovlig, forsaavidt man har kunnet paaberaabe sig Anordningen, har Fremgangsmaaden været, og jeg skal ikke indlade mig i en Discussion om, hvorvidt det Lovlige altid er anstændigt. Der er undertiden Tilfælde, hvori den almindelige Mening fordømmer sliig Brug af en Lov (Ja!) om den end ikke kan stemples og Bedkommende drages til Ansvar derfor. Jeg troer derfor, at de Erindringer, som den høitærede Finansminister har gjort med Hensyn til det bebudede Ændringsforslag, ere fuldt begrundede (Ja!)

Med Hensyn til det Ændringsforslag, som er fremkommet fra Udvalgets Side, da troer jeg, at det ærede Thing vil finde, at Forskjellen mellem Lovforslaget og det, som Ændringsforslaget indeholder, er saa ubetydeligt, og de Ulemper, som følge af at erlægge Godtgjørelse i saadanne Tilfælde, hvor den ikke udgjør et højere Beløb, end det her omhandlede, er af den Beskaffenhed, at man bør holde sig til Lovforslaget, og det saameget mere, som denne Gjenstand dog vistnok er altfor ubetydelig til, efterat det ærede Landsting har bifaldet, hvad Folkethinget har besluttet med Hensyn til de virkelig vigtige Gjenstande, at man skulde af den Aarsag finde Anledning til at lade Lovforslaget gaae tilbage. Det forekommer mig ogsaa, som om der finder Strid Sted mellem hvad den ærede sidste Taler har yttret og hans principale Forslag, som gaaer ud paa, at Lovforslaget, saaledes som det er kommet fra Folkethinget, i sin Heelhed skulde antages.

Kirck: Jeg kan ikke være enig med den ærede sidste Taler, naar han antager, at det har været upassende for Kjøbstadsbeboerne i de Stæder, hvor Consumtionen nu er ophævet, at have glenerholdt Consumtionen af de Varer, som deels ikke vare forbrugte inden Consumtionens Dphør, og deels have været Gjenstand for Udførsel. Jeg troer, at Enhver har været i sin lovlige Ret og har, uden at kunne kaldes nærgaaende, modtaget den Godtgjørelse tilbage, som med Rette tilkom ham. Jeg vil blot tillade mig at spørge, om, naar en enkelt Handlende har været forsynet med forskellige konsumtionspligtige Varer, som alle vitterligt have været bestemte til Udførsel, og hans Fordeel ene og alene har været beregnet paa den Godtgjørelse, han tilbageerholdt i Consumtionen, det da skulde være billigt eller mere anstændigt for Staten at afgive denne Godtgjørelse end at tilbageholde den, saaledes at Statskassen derved vandt. Jeg mener nei. Det har ogsaa, efter de Dplysninger, jeg har modtaget fra det Sted, hvor jeg er fra, været Tilfældet, at Flere have havt liggende Provisjoner, bestemte til Skibsforsyning, Dette har været Toldvæsenet vitterligt, og, saavidt mig bekendt af de Uttringer, som saldt fra Toldvæsenets Side, har det fundet det fuldkommen i sin Orden,